

der kunde sætte Kommunen i Stand til fremtidig at hjælpe sig selv. Men desuagtet har den høitærede Minister, idet han har taget sin Bestemmelse, ikke troet at burde gaa videre eller ment, at det ikke var nødvendigt at gaa videre end til, saaledes som her er foreslaaet, at yde Kommunen en Hjælp af 45,000 Rd. som et rentefrit Laan i 5 Aar. Uagtet den høitærede Minister selv siger, at der er grundet Anledning til at komme Ribe Kommune yderligere til Hjælp, og taler om, at det er et Spørgsmaal, hvilken Maade man kunde anse for at være den rigtige enten den tidligere fulgte eller den af Ribe Byraad indstillede, saa kommer Ministeren dog til det Resultat, at man burde gaa ind paa, saaledes som af Byraadet foreslaaet, at komme Kommunen til Hjælp med et Laan, for at den derved kan blive i Stand til at arbejde videre frem i den Retning, som særlig kunde være til Gavn for Havnekassen, og derved i Stand til at foretage det Arbejde, som den høitærede Minister anser for at kunne være særdeles gavnlig for Kommunen i Fremtiden, nemlig Landindvindingsarbejdet. Jeg kan nu ikke forstaa, hvorledes den høitærede Minister vedblivende kan fastholde, at det ikke er Regjeringen, der har Skyld i, at — ja, jeg ser, at den høitærede Minister viser et Dokument hen imod mig; det skulde glæde mig, om den høitærede Minister kunde overbevise mig i den Retning, men jeg frygter meget for, at det ikke vil være tilstrækkelig til at overbevise mig, og i alt Fald tror jeg nok at kunne gjøre en Indvending derimod (Sudenrigsministeren overgiver Taleren en Piece). Det høitærede Thing vil udsfylde, at jeg ikke kan faae dette Skrift læst nu og besvare, hvad det indeholder; men jeg skal tillade mig at sige, hvad jeg veed, for jeg læser det. Jeg indrømmer fuldstændig, hvad den ærede Minister sagde ved første Behandling om, at Ribe Kommune selv afgav den Erklæring, at den ikke noget Diebtlik betænkte sig paa at tiltræde den af Beyring udarbejdede Plan og det dertil hørende Overslag, hvilket man maatte anse for uketinget at være det Rigtige — dog i Haab om, at Regjeringen vilde komme Kommunen til Hjælp. Det har Statskassen nu gjort, idet den har betalt det Halve af Over-

slagssummen, som var 70,000 Rd. Man gif derefter til at sammenkalde en Raadstueforsamling i Ribe, og den vedtog ikke blot, at man skulde arbejde hen til Fuldførelsen af Beyrings Forslag, men den gav desuden Kommunen Anvisning paa endnu flere Midler, som vare nødvendige for at gjøre Foretagendet endnu nyttigere for Kommunen, end det var efter Forslaget. Men jeg maa nu spørge den ærede Minister, hvor nyttigt han tror, at det var, der var udført for de 70,000 Rd. Naar det, der nu er udført, ffjendt det er meget mere, er saaledes, at Ribe Havnekasse har en aarlig Underbalance af 2,000 Rd., saa vil det ses, at Ribe Kommune var nødsaget til at gaa videre, for at Foretagendet kunde blive nyttigt for Kommunen. Men Ribe Kommune har ikke været i Stand til at gaa saa vidt, som var nødvendigt, for at Foretagendet kunde blive nyttigt, thi det er jo endnu unyttigt, eftersom man har 2,000 Rd. aarlig Underbalance, medens man, for man begyndte Arbejdet, havde 4 Tusinde Rigsdalers Kassebeholdning. Det Skrift, som den ærede Minister leverede mig, maa formodentlig indeholde saadanne Beviser, hvorpaa den høitærede Minister støtter, at Kommunen frivillig er gaaet ind i denne Fælde — thi i ethvert Tilfælde er det dog en Fælde, og det en Fælde, som Ribe Kommune paa ingen Maade har betragtet som en Fælde. Ministeren siger rigtig nok, at det ikke har været Kommunen forment at udføre, hvad den vilde, for sine egne Midler, men det tror jeg dog ikke, at Ministeren vil fastholde, thi den Tilladelse fik man først efter 6 Aars Forløb, efter at der var indgivet et, to, tre og flere Andragender, og efter at en Deputation havde anraabt om Tilladelse til at udføre det, man havde i Sinde, og som efter Groves Plan kun vilde koste 19,000 Rd. Det er altsaa klart, at det har Regjeringen forment Kommunen, uagtet Ministeren siger, at det ikke har været forment den. Efter at Regjeringen endelig havde gjort Alvor af Sagen og havde sendt den hollandske Ingeniør Beyring over til Ribe og denne i Forening med Regjeringens Konsulent, Statsraad Carlsen, havde foretaget de største Undersøgelser og udarbejdet Planen, blev denne forelagt Kommunalbestyrelsen